ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ

₹ 5/-

PAGES 20

MARCH 2025 | Nesaru Tingalole | Vol. XLIII - 03

Mysore Association's Centenary Year (1926-2026)

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರ್ಷ (೧೯೨೬-೨೦೨೬)

Om Namah Shivaya

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಶ್ರೀರಂಗ ರಂಗೋತ್ಸವ 2025

ಈ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಮೊದಲಲ್ಲೇ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ 2010 ರಿಂದ ಜರುಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ಫೆಬ್ರುವರಿ 14, 15 ಮತ್ತು 16, 2025ರಂದು ನಡೆಯಿತು. ಮೂರು ನಾಟಕಗಳ ಈ ಉತ್ಸವ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು.

ಉತ್ಸವದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಡಾ. ಉಷಾ ದೇಸಾಯಿ ಯವರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ತೋರಿಸಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು M.D. ನಾಟ್ಯಾಂಗನ್ ಪರೇಲ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮರಾಠಿಯ "ಸಬ್ ಸೆ ಕಾತಿಲ್ ಮಾತಾರಿ ಪಾಟೀಲ್" ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ತೋರಿದರು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ನಟನೆ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು. ಮೊಮ್ಮಗ ಹಾಗೂ ಅಜ್ಜಿಯ ನಟನೆ ದಿಟವಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದು. ಮಿಕ್ಕ ನಟರೂ ಕೂಡ ಈ ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಕೇವಲ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಜ್ಜಿಯ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆ ಸಂಸಾರದ ಕಂಬವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಈ ನಾಟಕದ ನೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಯಶ್ ಪವಾರ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಋಷಿಕೇಶ್ ಮೋಹಿತೆಯವರ ದಿಗ್ದರ್ಶನ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದು. ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುಗರ ಮನ ಸೆಳೆಯಿತು ಈ ನಾಟಕ.

ಎರಡನೆಯ ದಿನದ ನಾಟಕ ಶ್ರೀರಂಗರದ್ದೇ ನಾಟಕ "ಗೆಳೆಯ ನೀನು ಹಳೆಯ ನಾನು" ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಗಂಡಸರು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದರು, ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ ನಾಟಕ ಇದು. ಅಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಶಯದಿಂದ ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಗೆಳೆಯನಾಗಿದ್ದ ಗಂಡ, ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ನಾಟಕ ತೋರುತ್ತದೆ. 1940 ಸುಮಾರಿಗೆ ಬರೆದ ಈ ನಾಟಕ ಈಗ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರ ಧಾರಿಗಳ ನಟನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

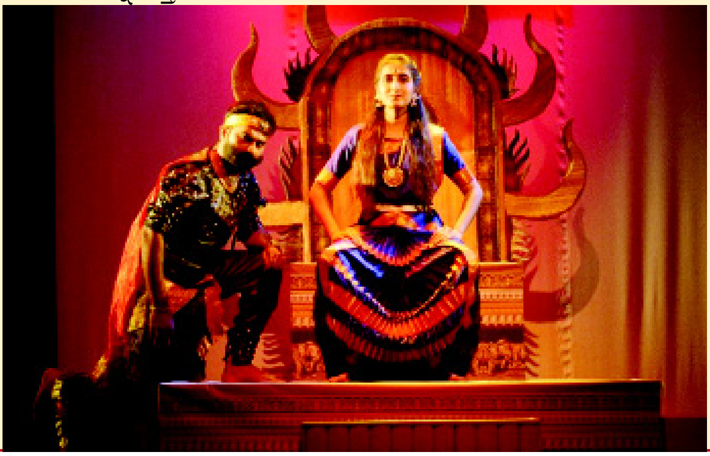

ಮೂರನೆಯ ದಿನದ ನಾಟಕ, "ರಾವಣ ದರ್ಶನಂ". ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ ಜನಪ್ರಿಯ ರಾಮಾಯಣದಿಂದ ಆಯ್ದ ನೋಟಗಳ ಒಂದು ಸಾರವಾಗಿತ್ತು. ಹಳೆಗನ್ನಡವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ರಾವಣನಂತಹ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹೇಗೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಿಗ್ದರ್ಶಕ ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಸಾಸ್ವೆಹಳ್ಳಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಶೂರ್ಪನಖಿಯ ವಿಕಾರದಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾವಣ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂತೆಯೇ ಮತಿವಿಹೀನನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ನಟನೆಯ ಈ ನಾಟಕ, ನೋಡುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋಡುಗರು ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದು ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು.

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ - 43 ಮಾರ್ಚ್- 2025 ಸಂಚಿಕೆ-3

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್
***

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ಕೆ. ಕಮಲ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
***

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

– ಸಂ.

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

- Ed.

****

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:
ನೇಸರು
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ, ಮಾಟುಂಗ
ಮುಂಬಯಿ – 400 019.
✆ 24037065
Email:
mysoreassociation.mumbai@gmail.com
Website:
www.mysoreassociation.in

ಜೀವನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ

✍ ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಕೇವಲ ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆದರೆ, ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತೆ. ಅದೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದರೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತೆ. ಯಾರ ಹತ್ತಿರನೂ ದ್ವೇಷ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡದೇ, ಒಳ್ಳೆ ರೀತಿಯ ಕಾಯಕ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇರುವಷ್ಟು ದಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ, ಈ ಜೀವನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬೇಕು. ಅನ್ನೋದನ್ನ ನಮ್ಮ ದಾಸರು ತಿಳಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬೇಡನಾಗಿದ್ದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹಾಕವಿಯಾದ ಕಥೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ರತ್ನಾಕರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬೇಡರ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದನಂತೆ. ಕಾಡಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ದೋಚಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾರದ ಋಷಿಯು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ, ರತ್ನಾಕರನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಸ್ಥರೂ ಪಾಲು ಪಡೆಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ರತ್ನಾಕರ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಹೌದು ಎಂದಾಗ, ನಾರದರು ಹೇಳಿದರಂತೆ, ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನವರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ಬಾ ಎಂದಾಗ, ತಡಮಾಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ರತ್ನಾಕರ, ತನ್ನ ಮನೆಯವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲುದಾರರು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದಾಗ, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ರತ್ನಾಕರನಿಗೆ 'ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲ ತಾನೇ ಉಣ್ಣಬೇಕು' ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತಂತೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮದ ಬದಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುವುದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಾರದರ ಉಪದೇಶದಂತೆ, 'ರಾಮ ನಾಮ ಜಪ' ಮಾಡುತ್ತಾ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರತ್ನಾಕರನ ಮೈಮೇಲೆ ಹುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತ (ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಲ್ಮೀಕ)ವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ 'ವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. "ಬೇಡ ಎಂದವರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಭಾರ ಆಗುವ ಬದಲು, ಬೇಕು ಎಂದವರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕಾಗು ಸಾಕು" ಅನ್ನುವ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದಿಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೀವನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. 'ತುಂಬಿದ ಜೇಬು ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರೆ, ಖಾಲಿ ಜೇಬು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೂರು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತದೆ' ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ನಾವು ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದಿರಬೇಕು. ಬರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಜೀವನ ಒಡ್ಡುವ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸೋಣ. ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಆ ಭಗವಂತ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

THE MYSORE ASSOCIATION IN SILVER JUBILEE YEAR

1951 is a year of Rejoicing and Remembrance for us Mysoreans in Bombay. It is not just one another year passed but the fruition of the ceaseless and devoted work of hundreds of selfless Men and Women. And We are proud of it. In the history and growth of any Institution, it is in the first Twenty-five years that many hurdles have to be crossed and obstacles to be overcome, many an infantile malady to be attended to with scrupulous patience and perseverance. We have gone through the gruesome test successfully and have come out in glowing colours, an eloquent testimony of the solidarity and harmony existing amongst the Mysoreans in Bombay.

Association Building (1934)

An unique occasion like the SILVER JUBILEE CELEBRATIONS of our beloved Association, naturally prompts some of us who had the good fortune of being associated with the institution from its inception, to look back to those days when the idea of starting an Association of Mysoreans was a pious hope cherished by all fellow Mysoreans, who had left their towns and villages to this Urbus Prima in search of bread and learning. The Association Building which is a poem in cement and concrete and the spacious green lawn which welcomes with open arms the tired and tormented souls were not there. Matunga of those days was the farthest corner neither frequently visited nor heavily habitated.

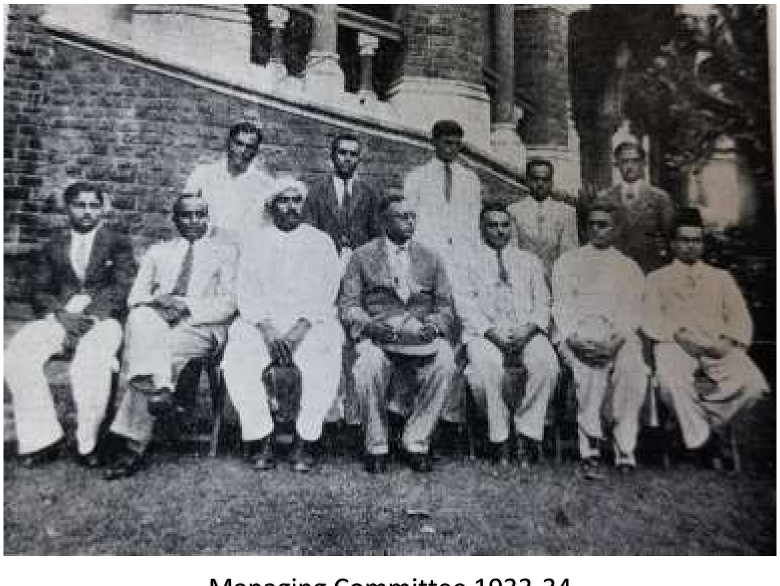

Managing Committee 1933-34

It was on the auspicious and memorable 12th November in the Year 1926, that the idea of having a place and a platform to meet one another, though not daily, at least on holidays, mooted by some of the Mysoreans residing in the Girgaum locality took a concrete shape. Some of us began to busy ourselves in realising our hope and on 9th January, 1927 Late Professor N. S. Subba Rao formally declared open. The Mysore Association of course, the baby was brought up in rented

cradles and the fond hope of housing the Institution in its own building did not materialise till 1936.

Managaing Committee for 1950-51

We shall be failing in our duty, if we do not remember the services of our Founder President, a man of vision and foresight, Raja Karya Prasakta Dewan Bahadur Late K. Ramaswamy, who lead us and without whose selfless devotion and zeal, it would have been impossible to accomplish our ambition. Attempts to secure a plot in Matunga and to collect the funds began in 1932. A start was made in right earnest in 1935, and the Foundation Stone of the Building was laid by the then President Raja Karya Prasakta Dewan Bahadur Late K. Ramaswamy on 20th February, 1935 and through the efforts and honorary services of Messrs. Iyengar & Menzies, Architects, Sri A. Seshan, Sri C. S. Garudachar and Sri B. R. S. Iyengar, a portion of the building was taken up for construction containing one fairly big hall, a kitchen and a verandah at an estimated cost of Rs. 12,000.

Patron's Birthday Celebration

Once the Association was housed in its own building, as the years rolled by, there was not only a steady increase in the membership but new fields of activities found their way in and took strong root so much so that by 1938, the inadequacy of the existing accommodation was acutely felt. Encouraged by the generous and ready manner the Mysoreans and their well-wishers responded to the appeal for donation the idea of adding the first floor was mooted in 1939. On October 10, 1940, on the auspicious day of Vijayadashami, the first brick of the first-floor extension was laid by Sri N. N. Iyengar, the then President. The construction of the first floor was completed in 1941 and the additional accommodation proved of very great use. The Hostel got a spacious Dining Room, a Store Room and a Bath Room and the newly constructed Hall on the first floor not only provided enough space for big congregations but also gave us a chance of being useful to sister institutions. The increasing interest evinced by the Lady Members of the Association demanded the necessity of having

a Ladies Room and the Association is indebted to the members of the family of Rajakarya Prasakta Dewan Bahadur Late N. N. Iyengar, in whose memory, sufficient sum to put up a collapsible wooden partition in the main hall, for providing a Ladies Room with necessary equipment was donated.

Our First Patron H. H. Col. Sir Sri Krishnarajendra Wadayar Bahadur, G.C.S.I. G.B.E. Maharaja of Mysore

Distinguised Visitor - H. H. Sir Sri Kantiraya Narasimharaja Wadayar Bahadur, G.C.I.E. Yuvaraja of Mysore

The bonny baby began to grow and with years the sphere of its activities widened and its strength went to the - limit of demanding more and more space. The necessity of extending again came up to the fore front and could not be set aside by the year 1949. It was a - matter that needed urgent attention - and thanks to the co-operation of all, the construction of two additional rooms on the second floor was completed speedily at a minimum cost under the personal supervision of the President Sri B. V. S. Iyengar. A large - portion of the cost of the above extension was met by Sri B. V. S. Iyengar, - who magnanimously donated Rs. 5,000 - to perpetuate the memory of his late revered father Sri B. Veeraraghavacharya. Thus, the Association building with its two floors was literally built brick by brick and stands today as a monument proclaiming to the world - the usefulness and efficacy of concerted and corporate action of a community.

The Association was registered under the Societies Act XXI of 1860, in 1934 with the avowed object of fostering a spirit of union, friendship and self-help amongst the Mysoreans in Bombay. The Institution has ceaselessly pursued this object all twenty-five years with a policy and a programme contributing towards the improvement of the moral, intellectual, economic and physical welfare of its members, by taking steps to secure them better conditions of life, by providing for their education by means of Schools, Reading Rooms, Libraries and Lectures and recreation mental as well as physical-through sports and games, cultural and social activities. The Institution having about six types of membership is governed by democratic principles and the affairs of the Association are conducted by an annually elected Managing Committee consisting of a President, a Vice-President, two Joint Hon. Secretaries, and seven Members.

No account of our achievements will be complete, if we do not take this opportunity of placing on record the services of Sri N. R. N. Iyengar better known and lovingly called 'NACHHI-who has literally identified himself with the Association.

We will not be far from truth and in fact giving an expression to the feelings of every member, young and old, when we call Sri Iyengar, the "Vanguard of the Association". A man of indefatigable energy and selfless devotion, he has toiled day and night to rear this child in his lap. As the Joint Hon. Secretary for about 11 years, he has not only managed the affairs of the Association efficiently but also has effectively contributed towards the improvement of each and every section of the Institution. No one, we are sure will feel more happy and proud than 'NACHHI', on the occasion of the fruition of his dreams and desires, the twenty-fifth anniversary of an institution which is close to his heart.

"NACCHI" THE "VANGUARD OF THE ASSOCIATION

The existence of an institution of this nature has afforded an opportunity for visitors from Mysore to spend a few days with their friends and acquaintances. In the far off Mysore, the Institution and the achievements of Mysoreans in Bombay are looked upon with pride and every Mysorean who visits this great city for profit or pleasure considers it a sacred duty to pay his humble homage to the Institution. The galaxy of notables who have honoured us by their visits and the blessings we have received from them indicate the pride of place the Institution occupies in their hearts. Many prominent personages of All-India fame like Sir M. Visvesvaraya, Sir Mirza M. Ismail, P. Mahadevayya, N. S. Subba Rao, T. P. Kailasam, Mudaveedu Krishna Rao, K. C. Reddy, Prof. B. M. Srikantiah, D. R. Bendre, Manjeshwar Govind Pai, M. Venkatesha Iyengar, G. P. Rajarathnam, K. T. Bhasyam, Rt. Hon'ble Sri V. S. Srinivasa Sastry, Ram Gopal, B. Gundappa Gowda, Mohammad Imam, T. C. M. Royan, Dr. Pattabhi Sitaramayya, H. C. Dasappa, D. H. Chandrasekhariah, M. A. Master, Prof. Venkatarangayya, T. Mariappa, D. P. Karmerkar and many others have visited the Association and paid glowing tributes to the varied services and recreations rendered by the Association.

The informal visit of Sri Krishnarajendra Wadiyar Bahadur, the late Maharaja of Mysore and our first Patron, and later the visit of H. H. The Yuvaraja of Mysore accompanied by Sri Jayachamaraja Wadiyar Bahadur, Maharaja of Mysore and our present Patron and the Princesses Sujaya and Vijaya in 1937 was a unique occasion in the annals of the Association and has certainly left an indelible impression on our minds. It was the first occasion when the Mysore Association had the opportunity of personally expressing their loyalty to the members of the esteemed Royal Family of the Mysore State.

Coming to the different activities of the Association, we think it will not be out of place to give a short retrospective review of the different branches, started with a

view to implement the objects, for the fostering and promotion of which this Institution came into being.

OURS IS THE UNIQUE MAJOR RANKING TOURNAMENT OF O.T.T. IN NORTH BOMBAY

One of the major sections that was started in the earlier years was the Hostel. The section became very popular at once with the members and served one of the urgent needs of the Mysorean residents in Bombay. There were not many hotels and restaurants in those days to cater to the fastidious tastes of a Mysorean. Thanks to the successful stream of office bearers, the hostel has kept up its tradition and the desire of its sponsors to provide healthy and wholesome food at a minimum cost. The frequent moonlit dinners and feasts arranged in observance of religious ceremonies are even today remembered not only because of the delicacies served but also because of the way in which all the Mysoreans from different parts of the city enthusiastically participated and co-operated on such occasions as one big family. The war which brought in its train the twin evils of soaring prices and scarcity of foodstuffs has to a great extent curtailed these happy gatherings. But the spirit of service is continuing and it is really creditable and praiseworthy that even during these hard days, the members are called upon to pay only a minimum to the excellent food served in the hostel.

The nucleus of the Sports Section was the starting of a Gymnasium in the year

1931. While physical culture attracted the youth, the elders engaged themselves in the pleasant pastime of playing cards. Though the Association was handicapped for want of open grounds to play outdoor games, the members coming as they were from the land of football and volley ball satisfied their urge and hunger for these games by playing weekend matches with sister clubs of Bombay. The housing of the Institution in its own building gave an impetus for the Indoor games and the Table Tennis Section was started and caught the fancy of the members in no time. Annual Tournaments in several Indoor games like Chess, Draughts, Carrom and

Table Tennis, and field sports became gradually a regular feature, well contested and handsomely rewarded. With the addition of the second floor, the main hall of the Association was placed entirely at the disposal of the Table Tennis fans and the influx of many younger and enthusiastic members witnessed in later years, necessitated the provision of an additional Table. The Section is grateful to Sri N. Subramaniam for his generous presentation of a Table Tennis Table, which has given an incentive and better facilities to a large number to play this most vigorous and fastest indoor game.

THE BEST BILLIARDS TABLE IN MATUNGA WITH THE CHAMPION PROFESSIONAL COACH

The Sports Section received a great fillip during the presidentship of Sri B. V. S. Iyengar. It was due to his initiative and a munificent gift of a Silver Rolling Cup, that the Association was able to conduct an Open Table Tennis Tournament under the auspices of the B.S.T.T.A. in 1948. The Tournament has become one of the main interests eagerly looked forward year after year and we are proud to record that it has been classed as one of the major ranking tournaments of Bombay by the Bombay State Table Tennis Association.

The Billiards Section owes its origin to a non Mysorean – a great friend and Sympathiser – Sri Nanji Premji Dersey, who made a gift of a quarter size Billiards Table. Unfortunately, he is not with us today to join us in the rejoicing and when he passed away in 1936, the Association instituted a Silver Cup in his memory, to be awarded annually to the best Billiards Player of the Association. Subsequently, the original table was replaced with a standard one and a professional marker was appointed to coach promising members in this delightful game.

THE BASKET BALL - THE MOST POPULAR OUTDOOR GAME OF THE ASSOCIATION, "BOMBAY PROVISIONAL CHAMPIONS 1949, 1950 & 1951

Our efforts in getting an open space to start some outdoor games bore fruit in the year, 1938. We are thankful to the Bombay Municipal Corporation for permitting us to use the playground at the back of the Association.

The most popular outdoor game was of course Volley Ball. But in the year 1948, the first Basket Ball team was formed and this changeover was due to the presence of some new members who were adepts at this game. The Basket Ball Team has a proud record from the date of its inception and has held the banner of the Association high, by being the unbeaten Bombay State Champions for 1949, 1950 and 1951. The success achieved by the team has been consolidated and they have bagged the other Trophies like The Matunga Athletic Club Trophy and the Dalal Cup. The Association has also the unique distinction and honour, of four out of five players including the captain being selected from our members to represent The Bombay Provincial Basket Ball Team to contest the XVI All-India Olympic Games held in 1950 at Bombay. The progress made by this branch has given an impetus for the younger members, resulting in the formation of another team.

MAYOR S.K.PATIL PRESENTING ASSOCIATION TABLE TENNIS TROPY TO DILIP SAMPATH THE WINNER

The Association teams compete every year in the League Tournaments con-ducted by the Bombay State Billiards Association and the Bombay State Table Tennis Association. Our representatives have acquitted themselves creditably and the progress made by them year after year is not only promising but also satisfactory. While the above survey gives briefly the steps taken by the Association to promote the physical welfare of the members, it has also strived its best all these twenty-five years to cater to the intellectual and finer tastes of its members by arranging periodical lectures, addresses from prominent persons, debates and discussions, recitals, musical performances and dances, exposition of Gita and other religious discourses.

A modest Library and Reading Room are provided for with a good collection of books and magazines. An elementary school started in 1926 and run for about a couple of years became the nucleus for the establishment of the National Kannada Education Society, Bombay A Ladies' Section guided by an elected Lady Member as its Secretary was meeting once a week and functioned for about five years. It is regretted that this Section has ceased to exist and it is hoped that the Lady Members whose number is considerable today will come into their own and register more interest in the activities of the Association and its management.

In the earlier years, men of talent like Sri A. Seshan, Sri N. N. Magal, Dr. L. K. Rao and others entertained the members and other Kannada speaking citizens of Bombay by putting on boards several mythological and social dramas.

The Association also assisted and visiting dramatic troupes from Mysore in their appreciable endeavour to spread Kannada art and culture in Bombay. The dramatic branch not only entertain the members by their plays but also has collected good sums in aid of various relief fund and other worthy causes.

The presence of Karnataka Prahasana Prapithamaha T. P. Kailasam in Bombay in the year 1947, brought a reformation and under his able direction the members played successfully some of his popular playlets.

To increase the social activities of the Association, the Fine Arts & Literary Section was brought into being in 1947. Due to the untiring efforts of Dr. R. L. N. Iyengar and the team of enthusiastic and talented youngsters headed by that overzealous Krishnamurthy- known by the name of Kutty in his intimate circles, the Section has made a remarkable progress and has come to the forefront within a very short time. Keeping in tune with the time and taste of the audience, they have played innumerable plays not only in Kannada but in other languages as well. The Section is growing from strength to strength and is providing better and better entertainment. With every drama staged, there is a pronounced improvement in the presentation and the histrionic talents of the members of the Section. The Section has become so popular that a play put on board by the Section is something which is eagerly awaited and always commands a fully packed house.

A milestone in its progress is the impetus and inspiration it has given to some of the members to write, produce and present their own creations. Mention must be made of Sri C. S. Puttanniah, whose first drama "Huttida Habba" played by the youngest members of the Section was much appreciated.

Fresh laurels were added when his second composition, "Bhandbalu" depicting the troubles and tribulations of a Mysorean, new to Bombay in face of accommodation difficulties, was staged to a large and representative gathering of Kannada intellectuals during the 34th Kannada Sahitya Sammelan. It was awarded first prize for its story, presentation and high order of histrionic talents exhibited by the members of the Section.

We have strived our best to give in the above few lines a short picture of our achievements during these twenty-five years. They may not be much and one may feel the necessity of improvement here and there. Twenty-five years e in the life of an Institution is much too small. It is left to the future generations not only to maintain the high - traditions on which we have progressed but also to see that the Association gathers strength and its flag flies higher, higher and still higher. With this fond hope we end this review and look forward to a glorious future, a crowded and colourful one, full of life, vigour and activity.

PROGRESS & ACHIEVEMENTS OF MYSOREANS IN BOMBAY

BY A. SUBBA RAO, MA
(Managing Editor, India Press Service)

Who has not heard of Mysore, the pretty Southern State, the land of precious gold, of the sweet-scented sandal of beautiful elephants of the elegant silk, boulevards, waterfalls and gardens -the land which the great religious reformers of olden times made their home and where they preached their philosophy? Indeed, either in matters cultural, or industrial or social, she leads today while other states follow.

Even before the advent of the British Empire, on which, alas, the sun has begun to set, Tippu Sultan had put Mysore on the map of the world. Unfortunately, he was a religious fanatic. His empire, therefore, was doomed to fall and it fell, in fact, ingloriously and the ancient Hindu Monarchy was resumed. Since then, Mysore has very wisely steered a middle and progressive course and has come to be looked upon as a "Model State".

Phenomenal progress was made by Mysore under the benevolent rulership of a succession of enlightened Maharajas, among whom the name of the late Sri Krishnaraja Wadiar Bahaddur stands supreme. Saintly and austere, he was the very embodiment of all that was best in Mysore's tradition and culture. He was fortunate also in his illustrious Dewans. Sir M. Visveswaraiya and Sir Mirza M. Ismail who, like their old predecessors, Sir K. Seshadri Iyer, Sri Ranga Charlu and Sri V. P. Madhav Rao, laid the foundation for modernising the state.

At the end of the first World War, economic conditions became difficult in all countries and depression began to set in. Mysore could not escape from its effects. All the educated young men leaving the portals of the University and High Schools, could not, of course, be absorbed by the State. Unemployment was rife. Added to this difficulty was the influx of hordes of young men from the neighbouring province of Madras. Mysoreans who were said to be of the unenterprising and stay-at-home type, were now forced to look abroad for an honest living.

In those days, as now, the cosmopolitan city of Bombay held a magic attraction for people from far and near and here therefore, they began to come in driblets, to seek service, practice their professions or open business concerns. Bombay attracted many students of Engineering, Law, Commerce and Medicine. During those days, there were no courses in these subjects in the Mysore University. Hence students had to go to Madras or Bombay. Many preferred Bombay as they could get employment easily after their studies.

Among those early pioneers who have left behind an indelible impression by their good work in Bomba were Sir M. Visveswaraya, Karpur Srinivasa Rao, Karachi Krishna Rao and the Dewan Bahadur late N. N. Iyengar who, as eminent engineers in the service of the Bombay Government, made great names for themselves and Mysore. Then here were able successors who contributed equally to the fair name of Mysore. These were Diwan Bahadur late K. Ramaswamy, H. K. Gangadharaiah, the late R. Venkatram, an eminent journalist, editor of the Indian State Journal and of Bombay Chronicle and V. Dattatrayan, an ex-President of the Mysore

Association. Dewan Bahadur Ramaswamy's work for Mysoreans in Bombay is well known and he was the moving spirit behind the idea of starting the Mysore Association.

Among the present generation of Mysoreans in Bombay, many of them are now occupying responsible positions in the civic and business life of this great city, and have earned good names in several spheres. They have to their credit some solid achievements. A Mysorean values integrity and character. He is silent but practical. He is original, constructive and creative with a flair for organisation. Besides, he is a great lover of art and beauty. He likes to live a good life, not contented with the drab monotony of a humdrum existence. These qualities have endeared him and won him respect and admiration from the local people. While judging the progress of a community, it will not be sufficient to harp only on bygones. We have to deal with the present and with those around us. Hence, it is necessary to deal with the achievements of the present generation of Mysoreans in Bombay and their progress which is no less than that of their predecessors. Among the present-day pioneers, many of them have to their credit great achievements, in various fields of activity. Several of them are occupying very high and responsible positions in the civic, industrial and business life of the city. Wherever you go, you will find a Mysorean occupying a very important executive post. In banks, insurance companies, factories, Government departments, the Municipality, newspaper offices, schools and colleges, you will find them in high places, playing a leading role. Many a Mysorean has started his own business and stone by stone has built it to prosperous heights.

It will take much space to mention the individual achievements of every Mysorean in Bombay. However, justice cannot be done, if notice is not taken of the substantial achievements of some of the pioneers and mention may be made of some of them.

It was till recently, the proud privilege of a Mysorean to occupy the very high and coveted position of the Deputy Governorship of the Reserve Bank of India, in Bombay. Mr. M. G. Mekhri as Dy. Governor the Bank for several years earned a good name for himself and his people. The name of Mr. N.N. Iyengar the Consulting Electrical Engineer of Messrs Tata Hydro-Electrics Ltd. is well known and his reputation is high. His services were requisitioned by the Government of the Indian Union as Electrical Commissioner to plan some of the country's big Hydro-Electric projects. Mr. Iyengar has joined us again. As president of the Mysore Association for many years, he was equally responsible for its success. Furthermore, to the Mysore Engineering students coming to Bombay, he has been of great help and service. Another prominent figure among Mysoreans, is Mr. H. V. R. Iyengar, I.C.S. Ex-Home Secretary, Bombay Government and at present of the Government of India.

INDUSTRIALISTS AND BUSINESSMEN: Among the leading businessmen, several outstanding names stand out prominently. The name of Dharmaprakasha Shri B. M. Srinivasaiah is well known as a leading industrialist and businessman. The Mysore Chemicals Sion & Soap Works Ltd. in Sion and the Hindusthan Films

Studio are his flourishing handiwork employing hundreds of workers. Besides, Srinivasaiah has been known for his philanthropy. His endowments for charitable institutions like schools and dispensaries are commendable and an inspiration to others.

Equally enterprising and progressive, is the work of Mr. R. D. Char an engineer from Mysore. He started life in Bombay as a humble businessman in the engineering line. Today, he has become a leading industrialist. The Standard Batteries Ltd., and the Industrial & Agricultural Engineering Co. Ltd., are his creations. Unlike others Mr. Char is a progressive industrialist. He has visited the Continent several times and studied progress there. Again, there is another familiar and popular figure in Bombay among Mysoreans. He is Rajakarya Prasakta N. S. Gubbi. He is always obliging and helpful to people coming from Mysore. Among those, who are coming up lately is the name of Mr. J. N. Iyer, the President of the Mysore Association and a prominent businessman. As a plastic expert, Mr. Iyer has made a name in the industry and he attended the recent International Plastic Convention held in London as a delegate from India. Among others who have made a positive contribution to the business life of Bombay are Messrs M. S. Pandit, the Managing Director of the Manmad Electric Supply Co., B.S.C. Swamy, of the Anglo-American Dye Stuffs Corpn. and P. R. Subramanyam, a leading member of the Bombay Stock Exchange.

ENGINEERS: It is in the Engineering field that Mysoreans in Bombay have made a great name for themselves. They are in the Government, Municipality, Railways, engineering firms and as contractors and architects. Among the prominent engineers, the names of Messrs P. S. Char, M. R. Varadarajan, B.V.S. Iyengar, S. N. Srikantaiah, N.V.S. Murthy and Dr. Ramaprasad are very conspicuous. They have to their credit great achievements. Mr. P. S. Char has earned great name as the first reinforced concrete specialist in Bombay. Many of the fine and imposing buildings in Sir P. M. Road are the designs of Mr. B. V. S. Iyengar, the leading architect. Mr. Varadarajan as head of the leading Engineering firm, Messrs Hindusthan Construction Co. Ltd. has been responsible for some of the big constructional projects.

JOURNALISTS, SCHOLARS, WRITERS & ARTISTS: The Fourth Estate, the Press boasts of number of Mysoreans in responsible positions. Though small in number, some of them have made their mark in journalism, doing great service to the country. There are many Mysoreans in various newspaper offices as editors, news editors, reporters and writers. Mention may be made of the author of the article himself, who is conducting an All-India News Service of his own - the India Press Service -, Mr. R. V Murthy, the ex-editor of "Commerce" and now the Editor-in-Chief of "Bharat" Bombay, Mr. Sharadaprasad, the news editor of the National Standard. The India Press Service, a Mysorean venture is serving 100 newspapers all over India with news, features and articles by eminent writers. Through this national News Agency, Mr. A. Subba Rao is trying to put Mysore on the news map of India.

Among artists and writers, mention may be made of Mr. H. Raja Rao who has made a name as a great cultural writer. He was recently invited by the UNESCO for special work on Indian culture. There is also the noted cartoonist of the Times of India, Mr. R. K. Lakshman. Many Mysorean scholars are in responsible positions in the Bombay University as professors, economists, research scholars and writers and in Colleges and High Schools. In film studios, there are many technicians, artists and stars of repute.

Among the Mysorean scientists who have done original work, there are many whose names need mention. Dr. C. Nanjundiah, the Director of the Technological Laboratory of the Central Cotton Committee has done valuable work in cotton research. He was deputed to England for advanced study. Dr. Acharya, the founder of the Garutman Laboratories in Bombay is also an eminent industrial-scientist with great originality. The other names equally important in field are Mr. P.R. Srinivasa Rao of B.E.S.T. who was deputed to England for a study of British Tramways, Mr. N. Subramanyam of the International General Electric Co., who has gone to the U.S. several times for technical surveys, Mr. P. Gopala Rao of Tatas who was also sent to America for higher studies.

LAWYERS: The legal profession is meagrely represented by Mysoreans. Of the few, mention may be made of the name of Mr. B. Narayana Swamy who has made name for himself in the field of industrial disputes and Labour laws.

ARMED FORCES AND POLICE: There are many Mysoreans in the commissioned ranks of the Services, Army, Navy and Air Force and in the city's Police force. Mention may be made of the outstanding abilities of Mr. Swamy, a Superintendent of Police in Bombay.

In the field of sports, Mysoreans are not lacking. There Mysoreans are among them noted players in football, table tennis and basketball games.

While dealing with the progress of Mysoreans in Bombay, we cannot help but mention the contribution made by the thousands of people in a humbler and silent way in offices, factories and in smaller trades. We can say with pride, that, even among the thousands of city's gharry drivers, many are from Mysore, and they are eking out a livelihood by honest and hard work.

It will take many pages to write about the progress and achievements of all Mysoreans in Bombay. Suffice to say that, compared to the small number of the population, their achievements are really great mendable. We can look up to them with pride. We, Mysoreans have not only cherished a cosmopolitan outlook on life but also maintained a distinct individuality of our own. We have kept up our outstanding traditions and our culture. In short, by our honesty and integrity, we have kept the flag of Mysore flying high. We shall continue to contribute more and more to the progress of this great city, Bombay- Urbs Prima in Indis- as its loyal citizens.

With the advent of National freedom, opportunities have multiplied. Mysoreans, wherever they may be, will play their gallant part nobly and carve a niche for themselves as a great and progressive people.

ಗ್ರೀನ್ ರೂಮ್

- ವಿ. ಎನ್.ಗೋಪಿನಾಥ್

ಗ್ರೀನ್ ರೂಮ್ (ಪ್ರಸಾದನ ಕೋಣೆ) ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ರಂಗಮಂಚದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಹೊಂದಿರುವಾಗ ವೇದಿಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಸಣ್ಣ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಕ್ರೀಮ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳು, ಪೌಡರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಪೇಂಟ್‌ಗಳು, ಸ್ಯಾಟಿನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸೀರೆಗಳು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಭಾಗದ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲು ಸಂಮೋಹನಗೊಳಿಸಿವೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು, ಒಬ್ಬರು ಗ್ರೀನ್ ರೂಮ್‌ನ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಲಲಿತಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗವು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ.

1947 ರಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯುವಕರು ಬಾಂಬೆಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಳೆದ ಆಹ್ಲಾದಕರ ದಿನಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಸಿರಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರು ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಭಾಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ತಳಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ನಾನು ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅದು ಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯರತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಆಡಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಖಾಲ್ಸಾ ಕಾಲೇಜು ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚೊಚ್ಚಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಾನು, ಪರದೆಯ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ತಮ್ಮ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ "ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ" ಎಂಬ ಬಹುಪರಿಚಿತ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿದ್ದೆ. ರಂಗಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮನ್ನಿಸುವಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನವಿಗಳು ಕಿವುಡ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಕುಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಸಬರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಅವರ ಪಾಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಿಭಾಗದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊಸ ಮುಖಗಳನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ತಂದಿದ್ದು ಅವರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು.

ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪಾತ್ರವು "ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿ ಸಾರಂಗ-ಪಾನಿ" ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಶುಭ ಅಥವಾ ಅಶುಭ ಆರಂಭ ಎಂದು ಕರೆಯಿರಿ, ಆದರೆ ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೋಷಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪಾತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಟಿ.ಪಿ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಬಹಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ "ವೆಂಕಮ್ಮ" ಮತ್ತು ಆಂಟನ್ ಚೆಕೊವ್ ಅವರ ಪ್ರಪೋಸಲ್ ನಲ್ಲಿಯ ಜಗಳಗಂಟಿ ಮುದುಕನ ಪಾತ್ರ. ಆ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ದುರಂತದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ವಿಷ ಸೇವಿಸಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಂತಿಮ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು "ವೆಂಕೂ" ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗ್ಲಿಸರಿನ್ ಅಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯಿತು..

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರವು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನಾವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಆ ದುರಂತದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಾಮನ್, ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ ಆಕರ್ಷಕ ನಾಯಕಿ "ನರಸು" ಪಾತ್ರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ನೈಜತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿಪರರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಲಾರರು ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಾಸ್ತವಿಕ ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನು ಅವರ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ವಿವಿಧ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡನ ಮುದ್ದಾದ ಚುರುಕು ಸ್ವಭಾವದ ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರದ ಮತ್ತು ಗುರುಗುಟ್ಟುವ "ಸರೋಜಾ" ಅಥವಾ ಕಲಹ ಕುತೂಹಲದ ನಾಚಿಕೆಯ ಗೃಹಿಣಿ "ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ" ಅಥವಾ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಅತ್ಯಂತ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ ಶೋಚನೀಯ "ನರಸು" ಆಗಿರಬಹುದು, ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ಬಹಳ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಸಂಘಟನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಮೇಲಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಾಳ್ಮೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕೋಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸ್ವತ: ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಬಯಸುವ ಸ್ವಭಾವದ ಅವರು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಲಘು ಪಾತ್ರಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. "ಗಗ್ಗಯ್ಯನ ಗಡಿಬಿಡಿ"ಯಲ್ಲಿನ "ಗಗ್ಗಯ್ಯ" ಅವರ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿ (ವಿ.ಕೆ.ಮೂರ್ತಿ) ಅಂದಿನಿಂದ ಅಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ರೂಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಲಘುವಾದ ಪಾತ್ರವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಗಂಭೀರವಾದ ಪಾತ್ರವಿರಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ನಗುವಿನ ಅಲೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾಟದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡದೆ, ಆಂಟಿಕ್ಲೈಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. "ಗಗ್ಗಯ್ಯನ ಗಡಿಬಿಡಿ" ಅವರು ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನ ಪರವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದ ಮೊದಲ ನಾಟಕ. ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಭಾಗವು ಆಗಿನ್ನೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪರದೆಗಳು, ವೇದಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ವೇದಿಕೆ ಉಪಕರಣಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಜೊತೆಯಿದ್ದ ಸಹ ನಿವಾಸಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಸಹ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. NKE Society ನಿಂದ ಬೆಂಚುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಬೆಡ್‌ಶೀಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಧೋತಿಗಳನ್ನು ಕರ್ಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತಂದು ಸುಧಾರಿತ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಮಣಿಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯವರೆಗೆ ರಂಗ ಪರಿಕರಗಳು, ನಮ್ಮ ನಾಯಕಿಯರು ತೊಟ್ಟ ಬೆಂಗಳೂರು,

ಬಂಗಾಳ, ಬನಾರಸ್‌ಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸೀರೆಗಳು, ಬಂಗಾರದ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಆಭರಣಗಳು, ಬಳೆಗಳು, ಬೆಂಡೋಲೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಿಂದ ನಾವು ಬೇಡದೆ ದೊರಕಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ಸಹಕರಿಸಿದ ರೀತಿ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಮನಮೋಹಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಿಭಾಗ ವೇದಿಕೆಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೈಜತೆಯನ್ನು ತರಲು ವಿಭಾಗವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಹವ್ಯಾಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಭಾಗವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಯಾವುದೂ ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ನೇಹಶೀಲ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮ್ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ದಟ್ಟವಾದ ಸಸ್ಯವರ್ಗದ ಕಾಡು ಅಥವಾ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಕಂಬವಿರಲಿ, ನೈಜ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳು ಕಳೆದಿವೆ." ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಡ"ದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾದ ಕಾಡಿನ ದೃಶ್ಯವು ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಸಹಜ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಬೆಳೆದಿದೆ, ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ತಂತ್ರವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. "ಬಹದ್ದೂರ್ ಗಂಡ" ಮರೆಯಲಾಗದ "ಭೀಮು" ಪಾತ್ರದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ಒಲವು ಇದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಹಂತಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಐಡಿಯಾಗಳು, ಥೀಮ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ತುಣುಕು ನಾಟಕಗಳ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ "ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ"ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು .

ಪೂರ್ಣಾವಧಿಯ ನಾಟಕ ಭಂಡಬಾಳು

1970 ರಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ 34 ನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಆರ್ಗ್, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಹ್ವಾನಿತರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆ ನೀಡಲು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮೂಲಕ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇತ್ತರು. ಹೊರಗಿನ ಲೇಖಕರಿಂದ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಬದಲು, ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯನವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗನ ಜೀವನವನ್ನು ಅದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆವು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರದೆ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮತ್ತು

'ಭಂಡಬಾಳು" ಅದರ ಕಥೆ, ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ನಾವು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಮನರಂಜನಾ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಜಿ.ಆಚಾರ್ ಅವರ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ನನ್ನ ನೆನಪುಗಳ ಯಾವುದೇ ಖಾತೆಯು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಟನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ದ ಬುದ್ದಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ನಲವತ್ತರ ಉತ್ತರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಯುವಕರಂತೆ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರಂತೆ ಇರುವ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿವೆ. ಅವರು ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇತರ ನಟರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂಪ್ಟರ್ ಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿಸಿದ್ದರೆ. ರಂಗನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗ ಅವರ ನಟನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೇನು ಸಾಕ್ಷಿ ಬೇಕು? ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮ ಸ್ಪರ್ಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ಸಂಘದ ತಾರಸಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಅವರು ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಡೈಲಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ಅವರ ಕೂಗು ರಾತ್ರಿಯ ನಿಶ್ಚಲತೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿತು ಮತ್ತು ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಕ್ಯಾ ಹೋಗಯಾ, ಎನ್ನ ಆಚಿ ಮತ್ತು ಕಾಯ ಝಾಲಾ ಎಂಬ ಆತಂಕದ ವಿಚಾರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ನಾವು ಆ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನಾಟಕದ ರಿಹರ್ಸಲ್ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು. ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ ಯಾವ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬಲ್ಲರು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದು ನೋಡಿದೆ.

ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯಭೀಮ ರಾವ್ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಚಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಗಮನದಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಹೀರೋ. ಬ್ರೂಟಸ್ ಮತ್ತು ಆಂಟೋನಿ ಚಿತ್ರಣವು ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅವರು ಲಘು ಹಾಡುಗಳ ಹಾಡುವಿಕೆಗೆ ಗಮನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಲೇಖನದ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇತರ ಗೆಳೆಯರಾದ ಎ.ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಸಂಪತ್, ಎಂ.ಆರ್.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸಿ.ಎನ್.ಎಸ್.ರಾವ್, ರಾಮು, ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಆನಂದಂ, ನಂಜುಂಡಯ್ಯ, ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ದುಗ್ಗಪ್ಪಯ್ಯ, ವೆಂಕಟರಾವ್ ಮುಂತಾದವರು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿಸಲಾಗದ ಛಾಪು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅನುಕರಣೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಲಲಿತಕಲಾ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಸಂತೋಷದ ದಿನಗಳು ನನಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಒಯಸಿಸ್ ಆಗಲಿ.

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಮುಂಬಯಿ

The Mysore Association, Bombay

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai – 400 019. Tel: (022)2403 7063
Website: www.mysoreassociation.in E-mail: mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನೂರರ ನಲಿವು ೧೯೨೬-೨೦೨೬

ಮಾರ್ಚ್ 06, 2025

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ – 2025
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಶತಕವನ್ನು ಪೂರೈಸುವತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೂ ಕೂಡಾ ಕನ್ನಡ ಕವನ, ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವಾಗಿ "**ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ವಿಶೇಷ**" ಜಾಗತಿಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.
ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸಕ್ತರು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು.

ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನಾ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ -ರೂ. 50,000/-
ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ - ರೂ. 30,000/-
ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ - ರೂ. 20,000/-

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು:

- ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸ್ವರಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ಅನುವಾದ ಅನುಕರಣೆ ಆಗಿರಕೂಡದು.
- ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳು ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರಬಾರದು.
- ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಾಟಕವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.
- ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕವನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ನಾಟಕಗವು 30 ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀರಬಾರದು. ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ 45-50 ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಮುಗಿಯುವಂತಿರಬೇಕು.
- ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರೆದಂತಹ ಅಥವಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುದ್ರಿತ ಬರಹವನ್ನು ಅಂಚೆ ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಇಮೇಲ್ ಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.
  nataka.nesaru@gmail.com
- ಬರೆದವರ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸ, ಜನ್ಮ ದಿನಾಂಕ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಇಮೇಲ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು.
- ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಚರ್ಚೆ ಅಥವಾ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಲ್ಲ.
- ನಾಟಕವು ನಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರುವ ಕೊನೆಯ ದಿನಾಂಕ: **ಜೂನ್ 30, 2025**
- ಆಯ್ಕೆಯಾದ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಮುಖವಾಣಿ 'ನೇಸರು'ವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ.

Postal Address:
The Mysore Association, Bombay
393, Bhau Daji Road, Matunga (Central), Mumbai – 400019
Tel: 022- 24037065 (M) – 8369788157 (ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.00 ರಿಂದ ಸಂಜೆ 7.00 ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ)

C¸ÆÃ¹AiÄÃµ¤ß£º ªÄÄA§gÄª PÁAiÄðPªÄU¼Ä

ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

dgÄV¸ÄwgÄª

ಹೊರನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕೋತ್ಸವ

¸ºAiÆÃU:

ªÄÊ¸ÆgÄ C¸ÆÃ¹AiÄÃµ£ï ªÄÄA¨Ê, §¸ªÃ±g ¦¯Á¸¦P¯ï ºÁUÆ P®g¯ï ¸Æ¸Ên P£ßq P¯ÁPÃAz, ªÄÄA¨Ê

±¤ªÁg, ªiÁZïð 22, 2025 ¸Ae 6.30

ನಾಟಕ : ²ªgÁw

ರಚನೆ : qÁ. ZAz±ÃRg PA¨Ág

ನಿರ್ದೇಶನ : ²Ã dU¢Ã±ï eÁ®

ಸಂಗೀತ : ²Ã «dAiÄPÄªiÁgï fvÆj

ತಂಡ : gAU¨Ágw

g«ªÁg, ªiÁZïð 23, 2025 ¨½U 11.00

ನಾಟಕ : C±¥ªð

ರಚನೆ : ²Ã J¸ï. gÁªÄ£Áxï

ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನ : ²Ã ¥Ä¤Ãvï gAUÁAiÄt

ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶನ : ²Ã ºj¥¸Ázï

ನಿರ್ವಹಣೆ : ²Ã ¢ºÃ¥ï ©. JA.

ತಂಡ : ²Ã zPÉvgAU, ¨AU¼ÆgÄ

¸«AiÄÆl : ªÄzÁåºß 1 jAz 2g ªgU

g«ªÁg, ªiÁZïð 23, 2025 ªÄzÁåºß 2.00

ನಾಟಕ : QAr

ರಚನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನ: qÁ. n. ºZï. ®ªPÄªiÁgï

ತಂಡ: ±ªÄt ¸A¸Éw (j), zÆq§¼Á¥Ãg, ¨AU¼ÆgÄ UÁªiÁAvg

²Ã £ÁUgÁdªÄÆwð — Ò ªÄ¯Á P.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

P£ÁðlP £ÁlP CPÁq«Ä, ¨AU¼ÆgÄ

ªÄÊ¸ÆgÄ C¸ÆÃ¹AiÄÃµ£ï, ªÄÄA¨Ê

ªÄ£ÆÃºg PÆÃj

n. Dgï. ªÄzÄ¸Æz£ï

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

§¸ªÃ±g ¦¯Á¸¦P¯ï ºÁUÆ P®g¯ï ¸Æ¸Ên

P£ßq P¯ÁPÃAz, ªÄÄA¨Ê

ಸ್ಥಳ: ªÄÊ¸ÆgÄ C¸ÆÃ¹AiÄÃµ£ï gAU ªÄA¢g

393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ, ಮಾಟುಂಗ (ಪೂರ್ವ), ಮುಂಬೈ – 400 019

ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.